

פחד דוד

פרשת נצבים וילך

כ"ה אלול תשע"ד

734

י"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומשה" ישראל

בנשיאות בנש"ק מורנו ורבנו הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

בן הצדיק המלוכ"ן רבי משה אהרן פינטו זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוכ"ן רבי חיים פינטו זיע"א

שיחה שבועית לפרשת השבוע מאת מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

משכיל לדוד

התחדשות אנושית בראש השנה

ודבק באמונת ה' יתברך. ומשום כך בראש השנה אנו מזכירים את האבות הקדושים, היות והם אלו שהנחילו לנו את הדרך הברה והישרה כיצד יש לנו לעבוד את ה' וכיצד להתנתק ולהתרחק מן הגשמיות והבלי עולם הזה.

על יום ראש השנה נאמר (תהלים פא, ד ועי' ר"ה ת, א) "תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו". והנה המילה 'שופר' רומזת לשיפור המעשים (עי' ילקו"ש ויקרא תרמה) ואילו המילה 'חודש' היא מלשון התחדשות, ללמד לאדם שביום ראש השנה עליו להיעשות כבריה חדשה בכך שישפר את מעשיו ויעמיד עצמו בעברם של אנשי אמונה ותורה.

ראיתי בספרים (בית הלוי עה"ת שמות יב, מג) שאומרים שבמקום שהשכל אינו יכול לתפוס ולהבין, שם מתחילה האמונה. ויש להוסיף ולומר שבעולם מרחשות מציאויות לכאורה טבעיות המתקבלות בתפיסתנו והבנתנו, אך לעומת כן ההכרה במציאות ה' יתברך היא בגדר אמונה, היות ואין בכוח שכל בן אנוש לתפוס ולהבין את הדבר לאשורו ולעמקותו, ובמקום שהשכל נגמר, שם האמונה מתחילה.

מעיד אני על עצמי שמאז היותי ילד קטן ורך לימים, כ"ק אבא זיע"א החדיר בנו את האמונה בעצמות, ולעיתים בדרך קצת קשה וכואבת. ומכיון שראינו שהאמונה הינה בנפשו של אבא זצ"ל, גם אנו ספגנו זאת וידענו תמיד שאנו כיהודים יש לנו דרך אחרת שאינה כדרכם של אומות העולם ופורקי העול, ובהכרח הוא שאנו מצויים מן העבר האחר.

כמו כן בא אלי פעם אדם ממקסיקו וסיפר לי שגילו אצלו את המחלה הנוראה. ואמרתי לאותו אדם שאיני יכול להבטיח לו מאומה, אך בדבר אחד הוא צריך להתחזק - באמונת ה' יתברך, ואם יתחזק באמונתו, אזי הקב"ה יכול לשנות את הטבע ולעשות ניסי ניסים. כמו כן ברכתי אותו שיזכות הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א תשמור ותגן בעדו.

החולה אמר לי שהוא מאמין באמונה שלימה שהקב"ה יעזור לו, ועד מהרה יתברר שהכל היה טעות אחת גדולה. כמו כן הוסיף ואמר שעל אף שהוא לא מרוקאי, הוא תולה את בטחונו ויהבו בצדיק רבי חיים זיע"א שישמור ויגן בעדו. כעבור תקופת מה, אותו אדם התקשר אלי ואמר לי שכבר שבועיים הוא מנסה לתפוס אותי ולומר לי שכנגד כל הסבר והגיון, הבדיקות יצאו נקיות מבלי שיהא בהן שום זכר לגידול, ואף הרופאים משתוממים וטוענים שזהו נס מופלא.

ראו מה גדול כוחה של האמונה בה' יתברך ובצדיקים. הקב"ה אמר לבניו - אם תכרתו עימי ברית בזה שתעמדו מן העבר השני של החומריות והגשמיות, אזי אזכור לכם את הברית שכרתי עם אבותיכם אברהם יצחק ויעקב ואשפיע עליכם רוב שפע טובה וברכה כפי שהשפעת על האבות.

"אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל

איש ישראל" (דברים כט, ט)

חז"ל (עי' זהר ח"ב לב, ב ועי' ערבי נחל נצבים ד"ה תקסא ועי' תפארת שלמה ליקוטים נצבים) ביארו את הפסוק "אתם נצבים היום" שכוונת האמור ליום ראש השנה בו נאמר "היום הרת עולם" ואשר בו נצבים כלל עם ישראל מגדול ועד קטן לפני ה' אלוהים, ונשפטים לפניו על כל המעשים שעשו במהלך השנה שחלפה.

בגרמא (ר"ה יח, א) מובא כיצד הקב"ה דן את בניו. צורה אחת היא שהקב"ה דן את בניו בסקירה אחת, דהיינו במשפט כוללני.

צורה שניה שהקב"ה מעביר את בניו לפניו כבני מרון אחד לאחד ודן כל אחד מישראל באופן יחידני.

וברי הוא שאין לנו מושג ואחיזה כלל מהי כוונת האמור שהקב"ה דן את בניו בסקירה אחת, ואנו בקוצר בינתנו ובתפיסתנו הדלה איננו יכולים לקלוט ולהבין כיצד הקב"ה דן ושופט את בניו במבט ובסקירה אחת.

והנה כתבה התורה שביום ראש השנה הקב"ה כורת ברית עם בניו, כפי שביאר רש"י על המילים "לעברך בברית" שהכוונה לברית של ממש, כפי שדרך הבריות היתה להניח דבר מה ולעבור לפניו ועל ידי המעבר לפניו כרתו ברית ביניהם. ומשמע שכאשר עם ישראל עובר לפני הקב"ה ביום ראש השנה, הוא כורת בזה ברית עם ה' אלוהיו.

והנה צריך עיון והסבר מהי אותה ברית שהקב"ה כורת עם בניו.

ונראה להסביר עניין זה ולומר שאברהם אבינו נקרא בשם 'אברהם העברי' (בראשית יד, יג) על שם שכל העולם כולו היה מצוי בעבר אחד של העולם, ואילו אברהם אבינו באמונתו לבדו היה מצוי בעברו השני של העולם (עי' ילקו"ש בראשית עג). ועל אף שאברהם היה יחידי בדורו, הוא לא שת ליבו אל עבר המלעיגים והמלעיזים עליו בעבודת ה', אלא עבד את בוראו מתוך מסירות נפש עצומה ובגאווה גדולה. ובידוע הוא שתרח אבי אברהם היה עובד אלילים, וברי שלא הוא זה שלימדו אמונת ה' מהי, אלא אברהם בעצמו מתוך התבוננות בבריאה וחיפוש חקר אחר בוראה, הגיע לידי אמונת ה' יתברך. ומשום כך נוהגים אנו להזכיר את זכות אברהם אבינו, כיון שהוא היה הראשון לגלות את אמונת ה' יתברך לבדו מבלי שאי מי יחנכו לכך.

וזה מה שהקב"ה מבקש ממנו - "לעברך בברית" פירוש, שהחומריות והגשמיות יעמדו מעבר אחד ואילו אנו נעמוד בעבר השני מבלי שנחוש אליהם כל קשר ושייכות. וזהו כאברהם אבינו בשעתו שיצר מחיצה ברורה בינו לבין העולם כולו, שבעוד וכל העולם כולו רדף אחרי התאוה והגשמיות, אברהם אבינו העמיד עצמו מן העבר השני

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

הדלקת נרות 18:04 | 18:20 | 18:11 | 18:22

מוצאי שבת 19:15 | 19:17 | 19:17 | 19:18

רבינו תם 19:56 | 19:53 | 19:55 | 19:56

הילולא דצדיקיא

כה - רבי מרדכי אליעזר סוזין

כו - כ"ק מרון רבי חיים פינטו הגדול זיע"א

כז - רבי שר שלום האדמו"ר מבעלז

כח - רבי סעדיה חמיו של מהר"ו

כט - רבי שלמה אמאריליו מח"ס "שו"ת כרם שלמה"

א - רבי אמנון ממונגצא

ב - רבי שלמן אליהו

המעוניין לקבל את העלון בדוא"ל ישלח הודעה: p@hpinto.org.il

במסילה נעלה

החלום התגשם במלואו

במה מפטירין

הפטרת השבוע:

"שוש אישיש בה". (ישעיה סא)

הקשר לשבת: הפטרה זו היא ההפטרה השביעית והאחרונה משבע שבתות של נחמה שמפטירין החל משבת שלאחר תשעה באב.

"ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ"

(ישעיה סב. ז)

הנה אף שידוע לכל שאסור להרהר אחר מדותיו של הקדוש ברוך הוא ואחרי הנהגתו, כי בודאי הדין אתו ודרכיו צדיקים וישרים, מכל מקום מותר לאדם להציע ולהפיל טענותיו לפני הקדוש ברוך הוא על כל צרה ופגע שקרה לו. וכמו שהכתוב בעצמו מעורר לאדם שיסדר טענותיו וצרותיו לפניו, וכמו שכתוב: "ואל תתנו דמי לו עד יכונן" וכו'.

והנה כל הצרות הרבות הבאות עלינו שאיננו ניצלים מהן, הוא מפני שאין אנו צועקים ומרבים בתפילה עליהם, כי אילו התפללנו ושפכנו שיח לפני הקדוש ברוך הוא, בודאי לא ישובו תפילותינו ובקשותינו ריקם.

ולא יסתפק האדם במה שמתפלל השמונה עשרה שלוש פעמים בכל יום, אלא כמה פעמים ביום צריך לשפוך תפילות ובקשות בינו לבין עצמו כשהוא בביתו מעומק הלב. כי השלש תפילות הן אצלו כבר שגורות בפיו ואינו נותן לב להם כל כך, מה שאין כן אם יתבונן כל אדם בינו לבין עצמו ויעשה חשבון נפש על מצבו ומעמדו, גודל עניותו וטרודותיו הרבות, אז ישפוך לבו כמים נגד ה' יתברך, והתפלה תצא אז כוונה עמוקה ובלב נשבר ורוח נמוכה, ותפילה כזו בודאי לא תשוב ריקם.

(ליקוטי אמרים)

"בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם"

(ישעיה סג. ט)

פירש האדמו"ר רבי ישראל אבוחצירא זצ"ל;

מי הוא שראוי להתפלל על הציבור?

רק מי שמרגיש בצערם של ישראל בכל לבו הוא ראוי לשמש כשליח הציבור.

רעיון זה נרמז בפסוק: "בכל צרתם לו צר". היינומי שבכל צרת הצבור גם לו צר, שהוא עצמו מרגיש ממש בכאב נפשם - על כן "ומלאך פניו הושיעם", כלומר הוא נהפך לשליח - מלאך כדי להושיע אותם מצרתם.

(ליקוט חמישיא')

זיע"א חלה כאמור בתאריך כ"ו אלול, מספר ימים לפני ראש השנה. ימים בהם אנו זקוקים במיוחד לשגרירים נאמנים שימליצו טוב בעדנו ויוציאו אותנו זכאים בדין. על כן נערכו ברחובות מרוקו תפילות וסליחות וקולות השופר הזהדו למרחקים.

רבים מתושבי מרוקו שאינם יהודים באו גם הם להשתתף בהילולת הצדיק, וביקשו ברכה וישועה לצרכיהם הפרטיים, מתוך אמונה בקב"ה ובכוח התפילות אליו.

דבר זה גרם לקידוש ה' גדול, כאמור הפסוק: "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך" (דברים כח, י').

בסעודת ההילולא, בשעה של התרוממות הנפש, קם ר' דוד לוב ז"ל, יהודי יקר שהיה מתושבי המקום, וסיפר: "לפני שלושה שבועות אמרתי לאשתי תחיי שלפי דעתך השנה הילולת הצדיק תבוטל, בגלל המלחמה והמצב הקשה השורר בארץ הקודש. אך אשתי ביטלה את דבריי, ובאמונתה התמימה אמרה שרצונו של ה' יתברך הוא זה שיקבע האם תתקיים ההילולא או שתבוטל, ולא המצב הקשה בארץ ישראל הוא זה שיכריע.

באותו לילה חלמתי חלום. בחלומי ראיתי כיצד נערכת סעודת ההילולא וחונכת הבית בביתו של הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א, ובהילולא שבחלומי נטלו חלק הסבא הקדוש רבי חיים פינטו זיע"א והצדיק רבי משה אהרון פינטו זיע"א, ויחד איתם יבלחט"א רבי דוד פינטו שליט"א ובנו החשוב רבי רפאל פינטו שליט"א.

בתוך חלומי הבחנתי לפתע שחסרה מזווה בפתח הבית, ועל כן שאלתי את הנוכחים בהילולא: 'היכן המזווה? והם השיבו לי: 'הנכד, רבי דוד פינטו שליט"א יבוא עם בנו ויקבע את המזווה'. זה היה חלומי.

למחרת בבוקר כשסיפרתי לאשתי תחיי את סיפור החלום היא טענה באווניי שבבודאי יש בחלום זה אות וסימן משמים לכך שההילולא תתקיים כמתוכנן, ומורנו רבי דוד פינטו שליט"א יקבע את המזווה החסרה, וכך אכן היה!"

כה היה סיפורו המדהים של ר' דוד לוב ז"ל.

כששמעתי את סיפורו התרגשתי מאוד, כיון שבתחילה חשבנו שבני רבי רפאל שליט"א לא יוכל להגיע להילולא, אך משמים סובבו את הדברים כך שהוא כן יגיע וישתתף עימנו בהילולת הצדיק ובקביעת המזווה בפתח הבית, וכך חלומי של ר' לוב התגשם במלואו.

כשעלינו במוצאי שבת לקברו של סבי הצדיק זיע"א, פגשנו במקום אנשים שהחזיקו בידם תמונות שצולמו יומיים קודם בהילולא ובחונכת הבית, וכבר הספיקו לפתחן. להפתעתנו ולתמיהתנו המרובות שמנו לב שברקע התמונות נראתה כמין דמותו של הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א.

במקום נכח מדען ישראלי שהינו גם צלם, והוא טען שמימי לא ראה כדבר הזה שבתמונות שמצולמות במצלמה רגילה נראית דמות מיוחדת בתוך התמונות. ויהי הדבר לפלא עצום ומיוחד בעיני כל רואיו.

במשך שנים רבות היה ביתו של הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א בעיר אסווריא שבמרוקו זקוק לשיפוץ נרחב, בשל היותו ישן וסדוק. בשנת תשס"ח נערכו במקום שיפוץ וחיזוק כללי שעלותם הסתכמה בסכום כסף גדול מאד הקרוב למאה וחמישים אלף דולר. כיון שהשיפוץ הושלם לפני חודש אלול, הוחלט לערוך את הילולת הצדיק בכ"ו באולול בבית המשופץ, ולשלב בכך גם את חונכת הבית.

לאחר הזמנת הטיסות עבור האורחים, וסידור מקומות הלינה בבתי המלון, שכל אלו עלו סכום כסף עצום - נכנס ללבי חשש שמא האירוע המתוכנן לבסוף לא יצא לפועל, משום שבאותה תקופה שררה שנאה קשה בין הערבים ליהודים בארץ ישראל עד כדי מלחמה, ושנאה זו גרמה להתגברות האנטישמיות בכל העולם בכלל, ובארצות ערב בפרט.

בשל כך התקשרתי לידידי במרוקו שוב ושוב כדי לברר מהו מצב האנטישמיות באזור, אך הם הרגיעו אותי שברוך ה' המצב רגוע ושקט ואני יכול להסיר דאגה מלבי.

למרות דבריהם לא הייתי רגוע כלל והמשכתי לחשוש ולדאוג - האם זהו מעשה נכון להביא למרוקו כאלף יהודים, או שמא מעשה זה מהווה סכנת חיים ופיקוח נפש? אך ידידי במרוקו שבו והרגיעו אותי שאני יכול לעשות זאת בלב שלם וללא חשש כלל.

תאריך ההילולא התקרב. מעט מאוד אנשים התקשרו להזמין חדרים בבתי המלון במרוקו, ואנחנו הבנו שהשנה כנראה לא תתקיים הילולא ברוב עם אלא באופן מצומצם.

כך המשכנו לעקוב בדאגה אחר המצב הבטחוני בעולם, אך ככל שהימים הלכו והתקדמו למועד ההילולא שנאת היהודים רק התגברה. בשל כך המארגנים ואני התחלנו לחשוב שמא גם לנו לא מומלץ לנסוע להילולא, ואולי בכלל כדאי לבטל השנה את כל האירוע כולו.

אך ישועת ה' כהרף עין, בשבוע שלפני ההילולא - החלו הטלפונים לצלצל במשרדינו, ובקשות הציבור המרובות להזמין מקומות בבתי המלון במרוקו התקבלו ללא הפסק, עד שבת המלון התמלאו לגמרי. בחונכת הבית שערכנו ביום ההילולא השתתף גם ראש העיר אסווריא, ה' יאריך ימיו ושנותיו, ועוד אנשי שררה נוספים כיבדו את האירוע בנוכחותם.

גם מלך מרוקו ירום הודו מוחמד השישי, ה' ישמור אותו ואת משפחתו הרוממה ויאריך ימי ממלכתו, סייע לנו רבות כשנתן לנו אישורים רבים כי ה' המלך לכל מה שביקשנו, ופתח בפנינו דלתות רבות.

רחובות העיר היו מלאים באלפי חיילים אשר אבטחו את האירוע ושמרו בכל יאונה ליהודים כל רע, וכך התקיים בימינו מאמר הפסוק - "ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר" (אסתר ח, טז).

הילולת זקני הצדיק רבי חיים פינטו

נצור לשונך

תולה ארץ על בלימה

ללא אמונה

אף מי שאינו מאמין ללשון הרע, אסור לו להטות אוזנו לשמוע לשון הרע, אלא אם כן כוונתו לתועלת; שבדעתו לעשות עסק עם אותו אדם, ואם ישמע עליו שאינו הגון, יחשוש לכך וימנע.

כאמור, גם במקרים כאלו ההיתר הוא רק לשמוע ולחשוש, ולא להאמין.

מִן הָאוֹצֵר

מאוצרו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

אחדות ללא הבדלי מעמדות

"אתם נצבים היום כולכם לפני ה' א-להיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל". (דברים כט, ט)

הזוהר הקדוש (ח"ב לב, ב) מסביר פרשה זו ואומר שהפסוק 'אתם נצבים היום' רומז ליום ראש השנה עליו נאמר 'היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם'. ורצה משה רבנו לרמוז לעם ישראל שכשם שעתה כלל עם ישראל ניצב לפניו ושומע את דברי ה' יתברך, כך גם ביום ראש השנה עתידים כלל עם ישראל לעמוד לפני מלכו של עולם ולהישפט על מעשי השנה שחלפה.

ומפני מה בחר הקב"ה לשפוט את בניו ביום ראש השנה, היות וביום זה נוצר האדם, והקב"ה נפח בו נשמת חיים מן העליונים. אם כן ביום ראש השנה עורך הקב"ה בירור וחשבון נפש האם היה כדאי לו לברוא את האדם כיון שהוא הולך בדרכיו, או שמא טוב היה שלא נברא משנברא. ומבארים המפרשים (עי' פ"ח שופר ה) שהנאמר 'היום הרת עולם' רומז על הורתו ובריאתו של האדם ביום ראש השנה.

כשעליתי לצינון של הצדיק רבי ברוך ממזיב"ד זיע"א השוכן על יד צינון של הבעש"ט הקדוש זיע"א, ראיתי שם ספר הקרוי 'אוהב ישראל' שנכתב על ידי הרבי מאפטא זצ"ל. כשפתחתי את הספר והחילתי לעיין בו ראיתי שבעל הספר מקשה על הפסוק 'אתם נצבים היום כולכם לפני ה' א-להיכם ראשיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל', מפני מה נכתבה המילה "כולכם" שלכאורה כוללת את כלל עם ישראל כולו, ולאחר מכן ביארה ופירטה התורה את כל הסוגים של הציבור מן החשובים ורומי העם ועד הפשוטים. לכאורה המילה כולכם כבר כוללת בתוכה את כל הסוגים שבציבור, ולכך קשה מה ראתה התורה לשוב ולפרט את כל דרגות העם אחת לאחת באופן פרטני.

ונראה לבאר שרצה משה לרמוז לכלל עם ישראל שלמרות שהם כלל אחד בבחינת כולכם, עדיין הם מורכבים מדרגות ושכבות שונות - מהם חשובים ומהם פחותים, מהם עשירים ומהם עניים, מהם בעלי שררה ומהם פחותי דרגה, ועם כל זאת עליהם לחוש ערבות הדדית ביניהם ולחזק בקרבם את הידיעה שהם כלל אחד כנאמר - "אתם נצבים היום כולכם".

והנה האחדות והערבות האמיתית היא בזמן שהכל מכבדים ומוקירים זה את זה, גם בזמן שהם שונים אחד מן השני ואינם בעלי מעמד שווה. ובזמן שהעשיר אינו מתגאה בעושרו והחכם אינו מתנשא בחכמתו, רק אז יכולה לשכון בקרב העם אחדות אמיתית. אם כן המעלה האמיתית היא לשכון ולהימצא באחדות ובאחוה גם בזמן שלשני יש מעמד גבוה משלי. ומשמע שיש לנו לחוש ולהרגיש אהדה כלפי זולתנו הגם שאנו מצויים במעמד פחות מהם.

ולמעשה בזה נמדדת אחדותם וערבותם של ישראל, כאשר הם מסוגלים לחיות באהבה ושלוה ביניהם אף כשאינם שווים דרגה ומעלה, ואדרבה, חשובי העם וראשיו אינם מנצלים את מעמדם לרעה אלא מחפשים להיטיב עם זולתם תוך ניצול מעמדם הרם לטובה, מתוך ידיעה שאם הקב"ה זיכה אותם להגיע לזו המעלה, הרי שיש להם לנצל את מעמדם האיתן בכדי להיטיב עם כלל הציבור.

ובזמן שהקב"ה מבחין שבניו אינם מתנשאים זה על זה אלא חיים באהבה ואחוה שלום ורעות, מיד ממחר הוא לכותבם ולחותמם לחיים טובים ולשלום. וכבר אמרו רבותינו (עקצים ג, יב) שאין לך כלי מחזיק ברכה יותר מן השלום, והיינו שבכוח השלום והאחדות להרבות אושר טובה וברכה בקרב עם ישראל ולהרבות להם אוצרות ממעינות השפע.

חיים בפרשה

ממשנתו של הקדוש רבינו חיים בן עטר זיע"א

"ואנכי הסתר אסתיר פני". (לא. יח)

דע כי אין צרה ואין רעה בעולם שאינה כנגד עבירה אחת, כי ה' יסד יסורין כנגד כל החטאים, כדרך שקבע שכל כנגד כל מעשה הטוב. וכיון שכן אדם שעבר על כל התורה כולה, או על עבודה זרה ששקולה ככל התורה, עונש הוא לבא עליו כל עונשין שבעולם, ולזה הסתיר ה' פניו מהם.

מִן הַמַּעֲיִין

"הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו". (לא. יב)

רש"י במקום מצוין לשאלת הגמרא; האנשים ללמוד, והנשים לשמוע. והטף למה באו? לתת שכר למביאיהם.

וכבר תמיהו רבים, דממה נפשך אם יש לטף תועלת בביאתם, אם כן אין צורך בטעמים אחרים, ואם אין שום תועלת בהבאתם - מה שייך נתינת שכר על הבאה שאין בה תועלת?

רבינו יעקב מליסא זצ"ל בעל "נתיבות המשפט", מיישב תמיהה זו; בוודאי שיש טעם למצוה, אלא כמו שהרבה מצוות אחריות בתורה אין להם טעם, אף מצוה זו יכולה היתה להיות ללא שנדע לה טעם.

שאלת הגמרא היא מדוע היתה התורה צריכה לצוות על הבאת הטף, הלא בין כך לא יהיה מנוס מלהביאם, שהרי האנשים והנשים עולים לירושלים, בוודאי לא יניחו את הטף בגפם בביתם. ואם כן מה צריך ציווי מיוחד על כך?

לכך תרצה הגמרא, דלפיכך ציוותה התורה במיוחד על הבאת הטף, כדי שאף ההבאה תחשב למצוה וקבלו עליה שכר. ודברי פי חכם חן!

"זיקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל"

חזק ואמץ". (לא. ו)

מעיר כאן הגאון רבי מאיר שמחה מדווינסק, בעל "משך חכמה": מלך ישראל מצווה מן התורה "לבלתי רום לבבו מאחיו", ועליו להתנהג עם כל אחד מישראל באהבה ובאחוה ולהימנע מן היהירות וההתנשאות על הזולת.

לעומת זאת בשעת מילוי תפקידו הממלכתיים לעיני בני עמו, עליו לנהוג בתקיפות וביד רמה, כי "מלך שמחל על כבודו - אין כבודו מחול".

ואף משה רבנו מודריך כאן את יהושע תלמידו, העומד לקבל ממנו אתשרביט המנהיגות: "לעיני כל ישראל חזק ואמץ" - כשאתה ניצב מול המוני העם, אל תרבה בגינוני ענוה ושפלות - רוח. אל תגלהחולשה ומורך לב במנהיגותך. אלא זרוק מרה בבני העם בלא ויתורים ופשרות, ואז ינהגו בך ההמונים בכבוד ובדרך ארץ וישמעו לך בלא היסוסים.

"והסתרת פני מהם והיה לאכל". (לא. יז)

רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל, בעל ה"תולדות", מסביר פסוק זה בעזרת משל, המובא משמושל רבי ישראל בעל-שם-טוב זיע"א.

משל למלך שכעס על בנו שיצא לתרבות רעה, והורה לעבדו שיכה את הבן מכה קשה על חטאיו. אך כל זמן שהמלך לאהסיר את עיניו מבנו, נרתע העבד מלהכות את הבן החוטא.

מה עשה המלך? הסתיר אתפניו שלא לראות את בנו, ואז הכה העבד את הבן הסורר - עד שהלה הפיל תחינתו לפני המלך, שימחל לו על חטאיו.

והנמשל: בני ישראל חטאו להשי"ת ונגזרעליהם להיענש על ידי מלאכי חבלה. אך כל זמן שהקב"ה משגיח על בני עמו החוטאים, אין מחבלים ומשחיתים למיניהם יכוליםלפגוע הם, כי הם בבחינת "בני המלך".

וזהו כוונת הכתוב: "והסתרת פני מהם - והיה לאכול". שעל ידי הסתרת פנים של הבורא מבניו החוטאים יפתח פתח לאויביהם לפגוע בהם לרעה, עד שישובו מחטאיהם.

זכר צדיק לברכה

יריעה מיוחדת לרגל יומא דהילולא של הגאון הצדיק המלובן רבינו חיים פינטו (הגדול) זיע"א, ביום כ"ו לחודש אלול

למעלה משלש מאות עשרים וחמש שנה חלפו מאז הסתלקותו לשמי רום של הנר המערבי, הצדיק המלובן המקובל הקדוש כ"ק רבינו חיים פינטו הגדול זיע"א. כח תורתו ועוצם קדושתו שבאו לידי ביטוי באמרי פיו הטהור, שחוללו ניסים וישועות בבחינת "צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים" - תקף גם בימינו אנו. יהודים רבים מעלים על נס את הישועות הגדולות שלהם הם זכו לאחר שהעתירו בתפילה לפני בורא עולם, והזכירו את זכותו של הצדיק המלומד בניסים כ"ק מרן רבי חיים פינטו זיע"א.

כבר לימדונו חז"ל "גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם", ובכל שנה ושנה אנו מתוודעים לניסים ונפלאות גדולות, ישועות רבות שמתחוללות אצל יהודים מאמינים בני מאמינים, הבאים לפקוד את ציונו של הצדיק שבמרקו, ומתפללים להקדוש ברוך הוא שזכותו של הצדיק זיע"א, תעמוד להם ותושיע אותם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה.

שמו של הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א, היה נערץ כבר מאות שנים בקרב יהודי מרוקו ואף מחוצה לה. שמו ורוח קדשו חצו גבולות ומדברות, אוקיינוסים ויבשות. ספרים רבים נכתבו מנפלאותיו של הצדיק למען יעמדו ויסופרו לדור. אחד הספרים בהם נכתבו סיפורי המעשיות, הלוא הוא בספרי החסידות העלו על נס את כוחם הגדול של סיפורי נפלאות הצדיקים, את כוחה של האמונה בבורא העולם ובתלמידי החכמים, שעל ידם זוכים להיושע בתשועת עולמים. לכבוד יומא דהילולא, נספר מעשה ששמענו מפי מו"ר בנש"ק הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א.

היה זה באחד מימי השישי לחודש אלול בשנת תשנ"ט, יום לפני הילולא של הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א במרוקו, הגיעו אל מו"ר שליט"א מספר אנשים לבקש ברכה, עבור יהודי מפרז אשר נכלא בבית הסוהר, וכתוצאה מכך לו ולמשפחתו נגרם סבל גדול. אחד מידידיו פנה למו"ר שליט"א, ושאל אותו: "האם כבוד הרב זוכר, כי לפני שבועיים אמו

של אותו יהודי היתה אצל הרב בפריז, והרב אמר לה כי בעזרת השם הוא ישתחרר ויבוא להילולא למרוקו?"

במענה לפנייתו הושב לו:

"אינני זוכר זאת. אבל אם כך אמרתי - בזכות הצדיק הוא יראה ישועה, ויגיע לכאן להילולא".

הדבר היה כאמור ביום שישי בבוקר. בשעת הצהרים באו שוב ידידיו והודיעו שאותו יהודי השתחרר מכלאו.

כיצד אירע הדבר?

לפתע נכנס שופט לתאו של האסיר ואמר לו: "יש לי בשורה טובה עבורך. היום אתה משתחרר".

עוד בטרם הוא עיכל את הבשורה הטובה, הוסיף השופט לבשר לו:

"כבר העברתי הוראה למשטרה להחזיר לך את הדרכון, ואתה יכול לצאת וללכת לכל אשר תחפוץ".

אותו יהודי לא האמין למשמע אזניו, אבל המציאות לימדה אותו כי אכן הוא חופשי לדרכו ומשוחרר מהכלא.

מיד הוא צלצל לכבוד מו"ר שליט"א, והודיע לו על דבר השחרור. מו"ר שליט"א הזכיר לו את ברכתו שהוא יגיע להילולא. אך מכיון שהיום יום שישי, ולא ניתן להגיע לפני כניסת השבת למרוקו, אזי לכל הפחות שיגיע ביום ראשון.

ביום ראשון, בשעה שלש אחר הצהרים הגיע אותו יהודי להילולא. בפיו היה סיפור מדהים כיצד הצליח להגיע במהירות למרוקו:

"כפי שהרב הורה לי, הבנתי כי אכן עלי לקיים את הבטחתי ולהגיע להילולא. ברם, ידעתי, כי אם אצא מפרז ביום שישי אגיע למרוקו בשבת. משום כן, הזמנתי כרטיס טיסה ליום ראשון בבוקר בשעה 6, כדי שאוכל להגיע כבר בשעות הבוקר למרוקו. ולא עוד, הזמנתי גם מטוס פרטי אשר יקח אותי במהירות משדה

התעופה בקזבלנקה למוגאדור".

"כשהגעתי לשדה התעופה בפריז היום בבוקר, נאמר לי לפתע כי אין כל טיסה שיוצאת מפרז למרוקו בשעה 6 בבוקר. התפלאתי מאד; והרי יש לי בידי כרטיס טיסה לשעה 6 בבוקר? הפקידים בדקו במחשב הטיסות, ואין קול ואין עונה. אין כל טיסה שיוצאת מפרז למרוקו".

"יש לי פגישה חשובה! - טענתי בפניהם. והם השיבו לי: מצטערים, בשעה זו אין שום טיסה שיוצאת למרוקו".

"לפתע, ניגש אלי אחד הפקידים ושאל אותי: אינני יכול להבין כיצד בכלל יש לך כרטיס טיסה לשעה 6 בבוקר מפרז למרוקו? איך ידעו בכלל שיש מטוס שנוסע עתה למרוקו? הרי באמת יש מטוס של חברת מרוקו שאתמול הגיע לכאן מלא בנוסעים, והוא אמור לחזור מכאן ריק, ואף נוסע לא חוזר איתו למרוקו. ולא בכדי לא נרשמה טיסה זו במחשב, ואם כן, איך בכלל יש לך כרטיס לטיסה זו?"

"כך שאל הפקיד והביע פליאה רבתי. אך המציאות היא שבידי היה כרטיס לטיסה זו באותו מטוס ריק".

"הפקידים בשדה התעופה היו המומים, הם התקשרו לחברה המרכזית 'איר מרוקו' ולמשטרת מרוקו, ובסופו של דבר אישרו לי לטוס בטיסה הזאת, אני לבדי עם הטייס ותו לא".

כאשר עליתי למטוס, צילם אותי אחד הטייסים, כשאני עומד לבדי בתוך המטוס הריק. הטייס ניגש אלי ואמר לי: "ראה, כל המטוס לפניך, הכל רק בשבילך. אינני מבין איך בכלל אשרו לך לטוס במטוס זה. אני הייתי צריך לחזור ריק לגמרי, כמו תמיד, וזו לי הפעם הראשונה בה אני מטיס נוסע אחד במטוס. כיצד איפוא אישרו לך לטוס כאן? וכיצד בכלל הוכנס מטוס זה לתוך המחשב, בפרט שהוא מטוס ממשלתי?"

אינני יכול באמת להבין - מסיים היהודי את סיפורו המדהים - כיצד קבלתי כרטיס לטיסה זו. הכל מאת השם יתברך, הוא עשה כי רק לשעה מסוימת תופיע הטיסה הזאת על גבי צג המחשב, ומן השמים קבעו שדווקא אני, אשר צריך להגיע להילולא אקבל כרטיס טיסה לטוס בו, רק אני ולא אף אחד אחר. הוא שנאמר "רבות מחשבות בלב איש, ועצת ה' היא תקום".

אין זאת אלא, כי רק בזכות אמונתו בצדיק, ורצונו הכביר להשתתף בכל מחיר בהילולא שלו, הצליח ה' דרכו והפך עולמות בשבילו, כדי שיוכל לבוא להילולא של הצדיק.

יהודי זה תרם, כאות הוקרה לכבוד הצדיק זיע"א, את בית המדרש בירושלים על שם אביו.